

OVERBEVISENDE OPPGRADERING

Den opprinnelige usb-dacen til Børge Strand-Bergesen i Henry Audio var en liten perle. Den nye er mye, mye bedre.

Tekst: Roy Ervin Solstad Foto: Henry Audio

Børge Strand-Bergesen er en nerd. Da ment i aller beste mening. Askermannen innehar nemlig en kompetanse de fleste hifi-nerder ikke har, nemlig på avansert teknisk nivå. Der de vanlige hifi-freakene kan more seg med å bytte litt på kabler og komponenter, sitter Strand-Bergesen og prøver å designe så gode og korte signalveier på printkort som overhodet mulig. For noen år siden resulterte det i lanseringen av usb-dacen QNKTC AB-1.2. Den låt fabelaktig, kostet 1200 kroner, men ga seg selv et markedsmessig handicap med et navn de fleste hadde glemt i det de snudde ryggen til den. Det tok ikke veldig lang tid før QNKTC (Quantization Noise Killed The Cat, et ordspill på det britiske uttrykket Curiosity Killed the Cat), hadde omdøpt seg selv til Henry Audio, og selve dacen til USB DAC

128. Nå er andre generasjons dac fra Strand-Bergesen her. Ikke med noe nytt navn denne gangen, kun mkII i tillegg til det opprinnelige navnet.

MkII

Utvendig er det heller ikke lett å se annet enn den lille forskjellen. Kabinettet er identisk. Det er kun en liten lysdiode på fronten i tillegg til navnet. På baksiden er det fremdeles kun en mini usb-inngang, ikke den vanlige usb b-typen som de fleste andre benytter. Det er også en reset-knapp og et par ubalanserte rca-kontakter for tilkobling til forsterker. Sistnevnte er av bedre kvalitet enn på førstegenerasjons dac fra Henry Audio. Mer er det ikke. Det betyr at bortsett fra rca-kontaktene, har all oppgraderingen skjedd under panseret.

Det er fremdeles ikke mulighet

til å avspille filer av den høyoppløste DSD/DXD-typen, men med 32 bit/192kHz konverter, så er det ikke noe problem å avspille vanlige høyoppløste filer enten de ligger på en Mac eller PC.

Strømmen som trengs for å få konverteren til å fungere hentes fremdeles fra usb-kontakten, men nytt er det at bufringen av strøm er blitt bedre. I mkII-versjonen er det fem kondensatorer for hver last, en av dem er en del større, mens de fire andre er både raskere og bedre. Det betyr både mer og raskere tilgjengelige kraftreserver. I tillegg er strømforsyningen fra usb-kontakten blitt bedre filtrert. Skillene mellom analog- og digitaldelen samt selve printkortet er også bedret.

Prisen har også steget. Fra 1200 til 2100 kroner. Prosentvis er endringen stor, men vi snakker fremdeles om en billig dac.

Lyden

Det har vært en relativt enkel jobb å vurdere den lydmessige forskjellen på første og andre generasjons usb-dac fra Henry Audio. Børge Strand-Bergesen overleverte nemlig en av hver type til meg til testen. Det har også vært en smal sak å høre hva det er mkII gjør annerledes enn mk1. Forskjellen er såpass stor at den minst forsværer prisøkningen. Nå snakker vi ikke lenger om en veldig god og billig dac. Nå snakker vi om en veldig god dac. Punktum.

Bassen er det man legger merke til først.

Den er blitt svært mye bedre. Det virker å ha mer pondus, kraft og detaljer. Det gir en bedre musikkopplevelse uansett sjanger. Siri Nilsens «Utenat» med sin dype bass er langt mer artikulert enn med forgjengeren, og på Rammsteins «Herzeleid» er attacket i bassen sjokkerende bra.

Like morsomt er det at de økte strømreservene gjør at dacen oppleves som stillere. Det er mindre bakgrunnsstøy av den typen man ikke legger merke til før den forsvinner. Det gjør at detaljgjøvelsen

blir bedre i hele frekvensområdet. Dermed blir lyden langt mer sofistikert og raffinert enn tidligere. Både mellomtonen og diskanten er nå så bra at man tar seg i å lure på hvorfor man i det hele tatt trenger noe mer. Med attack og raffinement egner

den seg like godt til de mest intrikate Mozartkomposisjoner som til Ramones. Det gjør heller ingenting at mindre bakgrunnsstøy og økt detaljering bidrar til at opptaksrommet i musikken oppleves større og bedre definert. Det gjør at for eksempel gode klassiske opptak gjengis med enda større troverdighet, siden plasseringen av de ulike instrumentgruppene lett lar seg høre.

Det er likevel verdt å merke seg at klangmessig er dacen svært nøytral. Den virker ikke å legge til noe verken nedover eller oppover i mellomtonen. Dog skal nøytral i dette tilfeller, ikke leses som «kjedelig», for det er gjøvelsen definitivt ikke. Det har vært mange seanser med testing hvor jeg har glemt meg helt bort og kun kost meg med musikken. Det gjelder både med opptak

i vanlig cd-kvalitet og høyopløste opptak. Den økte lyd kvaliteten gjør det enda lettere å høre forskjell på filer med eksempelvis 16bit/44,1kHz og 24bit/192 kHz.

Da får man heller leve med at den «bare» er en usb-dac, og ikke kan kobles til andre digitale komponenter.

Konklusjon

Det er ingen dac til alle formål, men med en PC eller Mac som lydkilde, får Henry Audio usb dac 128 mkII en uforbeholden anbefaling. Dette er rett og slett et kanonkjøp.

Henry Audio USB DAC MKII
PRIS: 2100,-
PRODUSENT: Henry Audio

TESTUTSTYR:

Forsterker: T+A PA3000 HV
Høytalere: Wilson Audio Sophia 3
Strømrør: Isotek GII Sigmars og Isotek Titan
Signalkabler: Blue Jeans Cable
Høytalerkabler: Transparent MusicWave Ultra
Strømkabler: LessLoss, Oyaide og Isotek
Rack: Solid Tech Rack of Silence Reference 3
Akustikk: Vicoustic Premium Wave Wood
Annet: Egen 16-ampers strømkurs

VI LIKER:

- Fantastisk bassgjøvelsen
- Detaljert og luftig lyd
- Latterlig lav pris i forhold til lyd kvaliteten

VI LIKER IKKE:

- Støtter ikke avspilling av DSD-filer
- Kun mini USB-inngang

WATT MENER:

Hvis en ren USB-dac er alt du trenger, er muligheten stor for at videre jakt kan innstilles.